

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: A. J., narozený,
zastoupený: I. J., narozenou,
oba trvale bytem,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na poříčním právu
376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 21.1.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2018 č. j.
MPSV-2018/232788-914 o příspěvek na péči,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i

fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 20.11.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 21.1.2018** se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2018 č. j. MPSV-2018/232788-914, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho byl zkrácen na svých právech, protože posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ze dne 31.10.2018 je v přímém rozporu se závěrem sociálního šetření provedeného Úřadem práce ČR - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) dne 10.4.2018, neboť podle tohoto závěru žalobce v běžném životě není schopen zvládat až 8 základních životních potřeb v přijatelném standardu a vyžaduje každodenní péči, pomoc nebo dohled jiné fyzické osoby. S tímto zásadním rozporem mezi provedenými důkazy se žalovaný nijak nevypořádal, čímž porušil svou povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále jen **správní řád**). Přitom již ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 13.11.2018 uvedl své námitky proti posudku PK MPSV ohledně hodnocení jednotlivých životních potřeb. Zejména namítal ohledně mobility, že posudek hodnotí fyzickou stránku pohyblivosti, nebere však v úvahu nařízený léčebný režim, konkrétně popsany v lékařské zprávě FN Plzeň ze dne 29.3.2018 takto: „Individuální transport vzhledem k základní diagnóze nutný.“, je proto dlouhodobě odkázán na dopravu individuální, poskytovanou pečující osobou a nemůže tedy ve smyslu písm. a) bodu 7 přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. používat dopravní prostředky v přijatelném standardu (veřejná doprava a MHD), který je (dle metodického pokynu MPSV č.j. 2014/9245-721) běžný a obvyklý a který umožňuje, aby potřeby byly naplněny bez vazby na každodenní intervenci jiné osoby. Ohledně stravování namítal s odkazem na sociální šetření a posouzení provedené dne 11.9.2015, že není schopen si sám stanovit a připravovat potřebnou vysokokalorickou stravu během celého dne, musí dodržovat speciální stravovací režim, přičemž komise ani neuvedla, jaké změny nastaly od minulého posouzení a které jsou důvodem k neuznání této životní potřeby v hodnocení závislosti na péči. Rovněž ohledně tělesné hygieny bylo namítáno, že komise také neuvedla, jaké změny nastaly od minulého posouzení a které jsou důvodem k neuznání této životní potřeby v hodnocení závislosti na péči, přitom ale dle sociálního šetření potřebuje pomoc další osoby především u preventivního opatření před vstupem do koupelny - je nutné vše vydesinfikovat a celkovou i osobní hygienu tak může provádět pouze doma, nikdy ve veřejných místech. Také bylo vyjádřeno přesvědčení žalobce, že pokud se některé aktivity zvládání základních životních potřeb u konkrétní osoby částečně prolínají, není možné tuto osobu oproti jiným osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby diskriminovat tím, že uvedené aktivity podřadí pouze pod zvládání péče o zdraví, jak bylo uvedeno konstatováním žalovaného, že namítané nezvládání základních životních potřeb stravování a tělesná hygiena z důvodu speciálního stravovacího režimu, preventivních hygienických opatření a dezinfekce je primárně zhodnocena v nezvládání základní životní potřeby péče o zdraví. Závěrem bylo navrženo zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 20.11.2018.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 20.11.2018 č. j. MPSV-2018/232788-914** bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 21.6.2018 č.j. 61352/2018/PPA, kterým rozhodl snížit příspěvek na péči snížit ze 4.400 Kč na 880 Kč měsíčně od července 2018. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 20.11.2018 žalovaný popsal průběh správního řízení po jeho zahájení z moci úřední ÚP dne 12.3.2018 ve věci opětovného posouzení nároku a výše přiznaného příspěvku na péči podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen **zákon**), z důvodu konce platnosti lékařského posudku ke dni 31.8.2018. Po provedení sociálního šetření ÚP a vypracování posudku o zdravotním stavu žalobce dne 4.6.2018 Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) se závěrem, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (datum vzniku: 1.4.2018, platnost: trvale), neboť dle OSSZ nezvládá celkem tři základní životní potřeby – péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Poté rozhodl ÚP dne 21.6.2018 rozhodnutím č.j. 61352/2018/PPA příspěvek na péči snížit ze 4.400,-Kč na 880,-Kč měsíčně od července 2018 a proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání s tím, že od posledního rozhodnutí nedošlo k výrazným změnám ve smyslu jeho sociálního postavení ani k žádnému posunu v případných léčebných metodách.

Odvolací správní orgán, tj. žalovaný, vyžádal posouzení stupně závislosti žalobce pro účely příspěvku na péči PK MPSV, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň, která na svém jednání za účasti i lékaře z oboru pneumologie a fizeologie dne 31.10.2018 přítomného žalobce ústně seznámila s posudkovým závěrem. Podle výroku posudku dospěla PK MPSV ke zcela shodnému závěru jako lékař OSSZ (výše citovanému), že se jedná o stupeň I, tj. lehkou závislost, kdy žalobce potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb: péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost; tento stav existoval i k datu 1.4.2018, doba platnosti posudku: trvale. Žalovaný také citoval § 7, § 8 odst. 2 a § 11 odst. 2 zákona, poukázal na prováděcí právní předpis, tj. vyhlášku č. 505/2006 Sb. (dále jen **vyhláška**).

Dále bylo uvedeno, že v posudkovém zhodnocení PK MPSV uvádí, že podle doložené zdravotní

dokumentace a vlastním vyšetřením při jednání komise byl u žalobce konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je především cystická fibróza - pankreaticky insuficientní, chronická infekce stafylokok aureus, polinosis, dále porucha glukózové tolerance, osteopenie a hyperurikemie; žalobce je plně orientován, normálního intelektu, je bez smyslového postižení, kardiopulmonálně kompenzován a zdravotní stav při cystické fibróze je dlouhodobě stabilizovaný, bez ventilační poruchy, v oblasti pohybového aparátu rovněž bez omezení.

K námitkám žalobce uvedených v odvolání ohledně nezvládání základních životních potřeb komise uvedla k mobilitě, že při hodnocení základní životní potřeby mobilita se posuzuje funkční dopad postižení pohybového aparátu (končetin, pánve a páteře), tj. postižení kostí, svalů a nervů, a vliv tohoto postižení na schopnost samostatně se pohybovat, avšak žalobce je bez pohybového omezení a z hlediska interních onemocnění je nyní zdravotní stav dlouhodobě stabilizovaný s přiměřenou ventilací, není prokázána např. globální srdeční nebo dechová nedostatečnost nebo těžká sarkopenie; mimo období exacerbace onemocnění se běžně pohybuje v kolektivech lidí, např. sportuje, studuje VŠ. Z interních onemocnění mohou k neschopnosti mobility vést těžká (terminální) stádia

onemocnění, při kterých fyzická osoba pozbývá schopnost samostatného života, např. globální srdeční nebo dechová nedostatečnost. Ke stravování komise uvedla, že žalobce má normální duševní, smyslové i pohybové schopnosti a uvaření si teplého jídla a nápoje a nákupy potravin jsou zohledněny v základní životní potřebě péče o domácnost. K neschopnosti zvládat základní životní potřebu stravování může dojít např. při anatomické nebo funkční ztrátě obou horních končetin, při ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, při praktické nebo úplné nevidomosti obou očí a také při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací, kdy jsou narušeny stravovací stereotypy. K neschopnosti zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání komise uvedla, že k ní může dojít např. při anatomické nebo funkční ztrátě obou horních končetin, těžkém pohybovém postižení dolních končetin nebo páteře, při praktické nebo úplné nevidomosti obou očí a také při těžkých duševních poruchách spojených se sociální dezintegrací, žalobce má normální duševní, smyslové i pohybové schopnosti. K neschopnosti zvládat tělesnou hygienu může dojít např. při anatomické nebo funkční ztrátě dominantní horní končetiny nebo podstatného omezení funkce obou horních končetin různé etiologie, při anatomické či funkční ztrátě jedné nebo obou dolních končetin nebo jejich podstatném funkčním omezení; dále k této neschopnosti může vést praktická a úplná nevidomost obou očí a různá těžká psychická postižení s těžce narušenými stereotypy v oblasti tělesné hygieny Ošetřování výlevků, odpadů. WC, denní používání dezinfekčních prostředků z důvodu prevence šíření rizika infekce je zohledněno v základní životní potřebě péče o zdraví, jedná se o stanovený léčebný režim. K neschopnosti zvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby může dojít při anatomické nebo funkční ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, při anatomické či funkční ztrátě jedné nebo obou dolních končetin a také při těžkém duševním onemocnění spojeném se sociální dezintegrací. Komise rovněž konstatovala, že od jednání v 9/2015 je zdravotní stav dlouhodobě stabilizovaný, žalobce má normální duševní a smyslové schopnosti, je bez pohybového omezení, je schopen zvládnout již bez pomoci dříve zohledněné základní životní potřeby tělesná hygiena a stravování samostatně.

Dne 13.11.2018 byl sepsán protokol o seznámení se strany žalobce s podklady rozhodnutí a dne 16.11.2018 bylo doručeno vyjádření nesouhlasu s posudkovým zhodnocením PK MPSV ze dne 31.10.2018 především ohledně mobility, stravování a tělesné hygieny, zároveň bylo konstatováno, že zdravotní stav žalobce je dlouhodobě stabilizovaný.

Žalovaný dále uvedl k dalším námitkám, že účelem platné právní úpravy je objektivizovat kritéria pro hodnocení zdravotního stavu pro účely zjištění míry závislosti na pomoci druhé osoby v rámci systému sociální pomoci. Nelze vyloučit možnost, že jedno konkrétní zdravotní postižení může vést k neschopnosti zvládat více základních životních potřeb, ale nelze k takovému závěru dospět, pokud by jedna konkrétní aktivita byla hodnocena v rámci více základních životních potřeb. Tento výklad by pak neudržitelně rozšiřoval rozsah jednoho posudkového kritéria. Proto namítané nezvládání základních životních potřeb stravování a tělesná hygiena z důvodu speciálního stravovacího režimu, preventivních hygienických opatření a dezinfekce je primárně zhodnocena v nezvládání základní životní potřeby péče o zdraví.

Závěrem bylo uvedeno, že odvolací orgán shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 31.10.2018 jako stěžejní

důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Odvolací orgán přezkoumal soulad shora napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání a po přezkoumání dospěl odvolací orgán k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

4. **Žalovaný ve svém obsáhlém vyjádření dne 19.2.2019 k žalobě** souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez nařízení jednání, popsal průběh řízení a dále uvedl mimo jiné, že dle posudku PK MPSV ze dne 31.10.2018 zdravotní stav žalobce při cystické fibróze je dlouhodobě stabilizovaný, bez ventilační poruchy, v oblasti pohybového aparátu rovněž bez omezení, má normální duševní, smyslové i pohybové schopnosti, je kontinentní. Uvaření si teplého jídla a nápoje a nákupy potravin byly zohledněny v základní životní potřebě péče o domácnost. Ošetřování výlevků, odpadů, WC, denní používání dezinfekčních prostředků z důvodu prevence šíření rizika infekce je zohledněno v základní životní potřebě péče o zdraví, jedná se o stanovený léčebný režim. PK MPSV konstatovala, že od jednání v 9/2015 je zdravotní stav dlouhodobě stabilizovaný a žalobce je schopen zvládnout již bez pomoci dříve zohledněné základní životní potřeby tělesná hygiena a stravování samostatně; nadále potřebuje pomoc při základních životních potřebách péče o zdraví a osobní aktivity a není schopen bez pomoci nadále vykonávat péči o domácnost. Také bylo uvedeno, že žalovaný zhodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, nebyly v něm zjištěny žádné nesrovnalosti; komise byla věcně příslušná a usnášení schopná, posudek zpracovala v řádném složení za účasti odborného posudkového lékaře a dále lékaře z oboru pneumologie a ftizeologie. K námitkám žalobce uvedl žalovaný, že pokyny k postupu lékařské posudkové služby při posuzování zdravotního stavu pro účely příspěvku na péči upravuje Instrukce náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 s účinností od 01. 09. 2016. V Čl. 5 pod bodem 9) předmětné instrukce MPSV je uvedeno, že přijatelným standardem se rozumí zvládání příslušné základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný, obvyklý a akceptovatelný, a který umožňuje, aby potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Obě podmínky (tj. kvalita a samostatnost) musí být splněny současně, podstatnou skutečností je naplnění účelu u konkrétní základní životní potřeby. Při hodnocení základní životní potřeby mobilita se posuzuje funkční dopad postižení pohybového aparátu (končetin, pánve a páteře), tj. postižení kostí, svalů a nervů. K žalobní námitce, že posudek je v přímém rozporu se závěrem sociálního šetření, žalovaný sdělil, že PK MPSV uvedla, že zjištěný zdravotní stav není v rozporu s provedeným sociálním šetřením ÚP a neschopnost uvaření si teplého jídla a nápoje a nákupy potravin jsou zohledněny v základní životní potřebě péče o domácnost a nelze tuto aktivitu zohledňovat při hodnocení základní životní potřeby stravování. Denní používání dezinfekčních prostředků z důvodu prevence šíření rizika infekce je zohledněno v základní životní potřebě péče o zdraví. K žalobní námitce, že PK MPSV neuvedla, jaké změny nastaly od minulého posouzení, žalovaný sdělil, že v posudkovém zhodnocení i v odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že od jednání v roce 2015 je zdravotní stav žalobce dlouhodobě stabilizovaný, má normální duševní a smyslové schopnosti, je bez pohybového omezení. Závěrem bylo uvedeno, že rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit, proto bylo navrženo, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou.

5. Ze zaslaného **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že obsah spis odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí, které dle doručky bylo zástupci žalobce doručeno dne 22.11.2018, tak i skutečnostem uvedeným ve vyjádření žalovaného ze dne 19.2.2019.
6. **Žalobce dne 24.3.2019** prostřednictvím svého zástupce, tj. matky, v replice uvedl, že matka o něho pečuje více jak 20 let a zajišťuje mu takové životní podmínky, aby s nemocí cystická fibroza co nejlépe prospíval a je paradoxem, že čím lepší péči mu poskytuje a udržuje jeho stav na přijatelné úrovni, tím horší jsou podmínky pro tuto péči, zejména materiální. Snaží se zejména ve třech oblastech: prevence (předcházení tomu, aby se nakazil infekcí horních cest dýchacích), otázka výživy (správně nefunguje zejména slinivka, tenké a tlusté střevo, takže častou komplikací je cukrovka, cirhoza a osteoporóza, což vyžaduje denní sestavování dietního vysokokalorického jídelníčku a téměř odbornou přípravu stravy), což nelze srovnávat s běžnou schopností uvařit si jídlo a nápoj, protože to je skutečný odborný dietní režim a samotná léčba nejenom preventivní (léky, inhalace a rehabilitační cvičení). Ohledně PK MPSV bylo namítáno, že předsedkyně komise nemá s léčením cystické fibrozy žádné zkušenosti a také, že byl posouzen pouze zdravotní stav s výsledkem „stabilizovaný“, o potřebné péči osoby blízké nebylo jednáno, když odborný lékař se při jednání komise nevyjadřoval k potřebě péče tak, aby stabilizovaný stav zůstal i nadále. Kromě názorů na způsob a postup komise při posuzování zdravotního stavu při cystické fibroze pro příspěvek na péči, případné vysvětlení, v čem se sociální šetření mylí, bylo uvedeno, že žalobce nesmí používat veřejnou dopravu a také, že sice hrál rekreačně fotbal, neboť se hraje venku, kde nehrozí přímá nákaza viry či bakteriemi, ale nyní jen trénuje dorost. Žalobce sice studuje VŠ, ale na doporučení lékaře přešel z denního studia na dálkové právě proto, aby se maximálně vyhnul dlouhodobému pobytu v kolektivu lidí v uzavřeném prostoru, tuto informaci komise ignorovala. Závěrem bylo uvedeno, že medicínsky je o žalobce postaráno na skutečně dobré úrovni., péče celé rodiny je maximální, ale stávající podpora státu snižena na 880,-Kč je směšná; současně bylo sděleno, že se souhlasí s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání.
7. Na repliku žalobce reagoval **žalovaný dne 24.4.2019** podáním, v němž uvedl, že PK MPSV se posudkově medicínsky vyrovnala se všemi posudkově významnými údaji uváděnými ve shromážděné podkladové dokumentaci. Také bylo připomenuto, že za neschopnost zvládat základní životní potřebu péče o zdraví se považuje stav, kdy osoba není schopna dodržovat stanovený léčebný režim a provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky. K žalobní námitce žalovaný uvedl, že posudkový lékař, který je předsedou posudkové komise ministerstva, řídí jednání této komise, určuje její konkrétní složení a rozhoduje o zařazení jednotlivých případů na pořad jednání komise. K další námitce bylo uvedeno, že v odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2018 nebyl uveden odkaz na předmětnou Instrukci náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 a dále byl vysloven souhlas s námitkou, že vydaná stanoviska či informace ústředních správních orgánů mají pouze metodický charakter, přičemž zmínil předmětnou Instrukci pouze ve vyjádření k žalobě jako reakci na žalobní námitku.
8. Poté **žalobce dne 23.5.2019** soudu sdělil, že se k vyjádření žalovaného ze dne 24.4.2019 nebude vyjadřovat vzhledem k tomu, že neobsahuje žádné nové skutečnosti.
9. Dle **§ 3 správního řádu**, zákona č. 500/2004 Sb., postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný

pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.

10. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
11. Dle **§ 8 odst. 2 zákona** se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
 - a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
12. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v **příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):
 - a) **Mobilita:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat
 1. vstávání a usedání,
 2. stoj,
 3. zaujímat a měnit polohy,
 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu,
 5. otevírat a zavírat dveře,
 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů,
 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
 - b) **Orientace.**
 - c) **Komunikace.**
 - d) **Stravování:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,
 2. nalít nápoj,
 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,
 4. najíst se a napít,
 5. dodržovat stanovený dietní režim,
 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,
 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
 - e) **Oblékání a obouvání.**
 - f) **Tělesná hygiena:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. použít hygienické zařízení,
 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla,
 3. provádět celkovou hygienu,

4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby.

h) Péče o zdraví.

i) Osobní aktivity.

j) Péče o domácnost.

13. Podle § 13 odst. 1-3 zákona nárok na příspěvek vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a 8.

Nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku, na který vznikl nárok podle odstavce 1, není-li řízení o jeho přiznání zahájeno z moci úřední. Příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku. Nárok na výplatu zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 vzniká nejdříve od počátku kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla žádost o zvýšení příspěvku podána; tím není dotčeno ustanovení § 12 odst. 4.

Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.

13. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Soud, který za souhlasu účastníků řízení rozhodl bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2018 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, rovněž se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV ze dne 31.10.2018 se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, neprokázal žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopen zvládat jím namítané základní životní potřeby mobilita, stravování a tělesná hygiena, tedy neprokázal, že nezvládá pět nebo šest základních životních potřeb, aby mohlo být vyhověno jeho názoru, že mu má nadále zůstat příspěvek na péči ve stupni II nikoli pouze ve stupni I. Z posudku PK MPSV ze dne 31.10.2018 je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznamená totiž, pokud není vyhověno žadateli, tj. žalobci, ohledně výše příspěvku na péči, u něhož byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, že takové rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy. Posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je totiž posouzení posudkovým lékařem a komisí, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv vyhotovených ošetřujícími lékaři žadatelů s přihlédnutím k výsledku provedeného sociálního šetření sociálním pracovníkem, který však nehodnotí obsah lékařských zpráv ani zdravotní stav žadatele, ale vychází z údajů žadatelem sděleným. V této věci byla sociálnímu šetření přítomna i matka žalobce paní Iva Jánková, která se jako pečující osoba vyjadřovala ke všem údajům se zaměřením na potřebu péče žalobce a připojila i písemné vyjádření.
14. Soud shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se

správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje. Žalobce sice nebyl přítomen posouzení jeho zdravotního stavu u OSSZ, ale byl přítomen u jednání PK MPSV dne 31.10.2018, a před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měl možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, čehož využil, ale nepředložil žádné další lékařské zprávy vztahující se k předmětné době ani namítal neúplnost podkladů, nevyužil možnosti navrhnout jejich doplnění atd., pouze vyjádřil nesouhlas s posouzením jeho zdravotního stavu ve vztahu k požadované dávce a neuznání jím požadovaných základních životních potřeb. Žádné další lékařské zprávy na podporu svých tvrzení nepředložil, tudíž skutkový stav byl k uvedeným datům zjištěn dostatečně, navíc posuzující měli k dispozici celý obsah posudkového spisu vedeného ohledně žalobce OSSZ, což vyplývá z obsahu posudku OSSZ i PK MPSV, tedy měli i k dispozici veškeré lékařské zprávy, které v něm byly založené či dodané.

15. Po zhodnocení zejména obsahu správního spisu v této věci dospěl soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 20.11.2018 není důvodná. Žalobce neprokázal, že nezvládá minimálně pět nebo šest základních životních potřeb, aby mu mohl být přiznán příspěvek na péči stupně II, tj. středně těžká závislost, protože výše citovaným posudkem PK MPSV bylo shledáno, že nezvládá celkem tři základní životní potřeby, tudíž se jedná o stupeň I, tj. lehkou závislost, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí. PK MPSV vyjádřila dostatečně srozumitelným způsobem důvod uznání pouze stupně I, jak shora uvedeno. Nejenom žalovaný v uvedeném odvolacím řízení, ale ani soud, nezjistil žádné závažné pochybení ze strany správních orgánů, které by odůvodňovalo zrušení napadeného případně i předcházejícího rozhodnutí v této věci. Rozhodující je skutečnost, že žalobce nesplnil zákonné podmínky pro ponechání stupně II (středně těžká závislost), jelikož k tomu nepostačuje přesvědčení samotného žalobce či jeho zástupce, které základní životní potřeby nezvládá vůbec či zvládá s velkými obtížemi, ale nezvládání základních životních potřeb musí být zjištěné z lékařských zpráv ošetřujících lékařů žalobce s ohledem na (popsané) funkční postižení jeho zdravotního stavu v předmětné době. Je samozřejmě pochopitelné, že při zjištěném závažném zdravotním postižení žalobce se snaží zejména jeho matka nepochybně za pomoci celé rodiny vytvářet pro něho co nejlepší životní podmínky, zajistit mu co nejlepší péči, protože i toto kromě lékařské péče má výrazný podíl na zjištěné stabilizaci jeho zdravotního stavu. Rovněž je ale nezbytné zohlednit skutečnost, že k datu 1.4.2018 se jednalo o osobu, která dosáhla 21 let a tudíž je nutno i na něho přenést část péče o vlastní osobu na rozdíl od doby, kdy byl ještě mladší 18 let a potřeboval nepochybně větší rozsah péče než v současné době. Soud toliko podotýká, že je v možnostech žalobce absolvovat řidičský kurz, pokud již tak neučinil, a po jeho úspěšném zvládnutí a získání řidičského průkazu se dopravovat osobním automobilem, vyžaduje-li to jeho zdravotní stav, aniž by vždy potřeboval zajištění odvozu rodinným příslušníkem. Rovněž pokud se týká stravování, je i v zájmu samotného žalobce, aby byl dostatečně seznámen se stravovacími potřebami, aby nedošlo v tomto směru ke zhoršení zdravotního stavu, protože i vzhledem k jeho věku nelze předpokládat, že se o to bude další roky starat výhradně jeho matka či jiný rodinný příslušník. Stejně tak je nepochybné, že je třeba dodržovat určité postupy v oblasti hygieny, ale v případě, že žalobce se zúčastnil vyučování (navštěvoval základní i střední, poté vysokou školu) určité použil i WC ve škole za dodržení pro něho potřebné opatrnosti, ale těžko bylo zajištěno, aby tam před tím došlo k naprosté desinfekci prostoru.

17. Vzhledem k námitkám soud připomíná, že posudek PK MPSV není literární dílo, které by obsahovalo velmi podrobné vysvětlení, ale musí obsahovat datum jednání, složení komise, uvedení podkladů, z nichž bylo vycházeno při posouzení objektivního zdravotního stavu, určení příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jaký vliv má zjištěné funkční postižení na základní životní potřeby, které není posuzovaná osoba schopna zvládat, výsledek jejího vyšetření, pokud je jednání komise přítomna a také vyjádření komise k uplatněným námitkám. Všechny tyto nezbytné skutečnosti posudek PK MPSV ze dne 31.10.2018 splňuje, tudíž i soud jej považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý, ač strana žalobce je jiného názoru. Předseda komise absolvoval kromě jiných atestací i atestaci z posudkového lékařství, a aby byl objektivně zhodnocen zdravotní stav posuzované osoby, je přítomen i odborný lékař z oboru, z něhož je zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; v této věci byl proto přizván odborný lékař z oboru pneumologie a fizeologie.
18. Nad rámec soud ještě podotýká, že žalobce má kdykoli možnost podat žádost o změnu stupně příspěvku na péči bez ohledu na výsledek tohoto řízení, protože jinak mu bude po dobu trvání platnosti posudku PK MPSV vyplácen příspěvek v částce stanovené pro stupeň I. Doba platnosti posudku toliko znamená, že do uvedeného data (v této věci trvale) nebude zkoumán zdravotní stav v případě, že nebude podána žádost o vyšší stupeň či nedojde ke změně příslušného právního předpisu. Vzhledem k tomu, že zdravotní stav se vyvíjí, je proto dána možnost podat žádost o změnu výše příspěvku s ohledem na momentální stav.
20. Ze shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl** podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.11.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na péči ve stupni II. Za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi se soud omlouvá.
21. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 31. ledna 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

